

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti povinnému **J. D.**, bytom J., o **vymoženie 1.200,26 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 6 Er 780/2009, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. októbra 2013 sp. zn. 23 CoE 67/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Senica (ďalej aj „súd prvého stupňa“) uznesením z 25. júna 2012 č. k. 6 Er 780/2009-18 exekúciu vedenú na základe rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej aj „rozhodcovský rozsudok“) zastavil podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok). Oprávnenému uložil povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 39,50 €, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Uviedol, že návrh spotrebiteľskej zmluvy je aj v danom prípade pripravený na predtlačenom tlačive, do ktorého sa len vpisujú požadované údaje. Spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy o úvere, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu ako celku. Konštatoval, že dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke tak, ako je formulovaná v zmluvných podmienkach je, že spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Spotrebiteľovi je tak fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva na všeobecnom súde, nakoľko porušenie povinností zo strany oprávneného je vo väčšine prípadných sporov vylúčené. Ustanovenie o rozhodcovskej doložke je podľa názoru súdu prvého stupňa v rozpore so znením § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, čo má za následok absolútnu neplatnosť predmetného zmluvného dojednania, na čo musí súd prihliadať z úradnej povinnosti. Súd prvého stupňa uviedol, že keďže právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je

založená na absolútne neplatnom právnom úkone, súd dospel k záveru, že je vydaný v rozpore so zákonom, a preto exekučné konanie zastavil.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 31. októbra 2013 sp. zn. 21 CoE 67/2013 návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne. V odôvodnení uviedol, že predmetná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a exekučný súd mal povinnosť preskúmať exekučný titul aj z toho hľadiska, či nezaväzuje spotrebiteľa na plnenie, ktoré je právom nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, teda aj vzhľadom na právnu úpravu ochrany spotrebiteľa v Občianskom zákonníku. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa a tiež posúdil predmetnú rozhodcovskú doložku ako nekalú podmienku spotrebiteľskej zmluvy. Dojednaná rozhodcovská doložka spôsobuje podľa odvolacieho súdu hrubú jednostrannú výhodnosť pre dodávateľa, pretože výber rozhodcu, resp. rozhodcovského súdu dodávateľom nemal spotrebiteľ možnosť ovplyvniť a vzhľadom na svoje slabšie postavenie v tomto vzťahu mohol zmluvu, ktorá bola vopred pripravená, len ako celok prijať alebo odmietnuť. Predmetný rozhodcovský rozsudok preto podľa odvolacieho súdu nebolo možné považovať za spôsobilý exekučný titul.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013,

5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. júla 2015

JUDr. Ľubor Š e b o, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová